

بررسی میزان نیتریت و نیترات صیفی‌جات و سبزیجات کشت شده در دشت‌های جنوبی و شرقی کرمانشاه در سال ۱۳۹۰

مقداد پیرصاحب^۱، کیومرث شرفی^۲، مسعود مرادی^{۳*}

۱- دانشیار گروه مهندسی بهداشت محیط و عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات سلامت دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۲- مریبی گروه مهندسی بهداشت محیط و عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

۳- کارشناسی ارشد مهندسی بهداشت محیط و عضو کمیته تحقیقات دانشجویی دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه، کرمانشاه، ایران.

*نویسنده مسئول مکاتبات: mahfooz60@gmail.com

(دریافت مقاله: ۹۲/۴/۵ پذیرش نهایی: ۹۲/۹/۴)

چکیده

با توجه به اینکه سبزیجات و صیفی‌جات قابلیت جذب و احتباس مقادیر زیادی از نیتریت و نیترات را دارا هستند، لذا مصرف این قبیل محصولات توسط انسان موجب به خطر افتادن سلامتی می‌گردد. هدف از این مطالعه تعیین میزان نیتریت و نیترات موجود در صیفی‌جات و سبزیجات کشت شده در دشت‌های بخش جنوبی و شرقی شهر کرمانشاه می‌باشد. در این مطالعه، ۳۳۰ نمونه جهت تعیین میزان نیتریت و نیترات طبق استاندارد ملی ایران (شماره ۴۱۰۶) مورد سنجش قرار گرفت. نتایج نشان داد که از نظر میانگین میزان نیتریت در سبزیجات و صیفی‌جات، در مناطق نمونه برداری تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($p < 0.01$). اما در مورد نیترات این تفاوت معنی‌دار نبود ($p > 0.05$). بطور کلی در دو دشت ماهیدشت و درود و فرامان بیشترین میزان نیتریت مربوط به غده تربچه به ترتیب $6/05 \pm 2/1$ و $6/0845 \pm 0/12$ میلی‌گرم بر کیلوگرم و کمترین میزان مربوط به خیار با مقدار $0/022 \pm 0/0085$ و $0/174 \pm 0/0085$ میلی‌گرم بر کیلوگرم بود. همچنین بیشترین میزان نیترات در دشت ماهیدشت مربوط به اسفناج ($17/11 \pm 21/392$ میلی‌گرم بر کیلوگرم) و در دشت کیلوگرم بود. درود و فرامان مربوط به غده تربچه ($0/02 \pm 0/0158$ میلی‌گرم بر کیلوگرم) و کمترین میزان در هر دو دشت مربوط به گوجه فرنگی و به ترتیب $5/02 \pm 3/11$ و $5/02 \pm 4/11$ میلی‌گرم بر کیلوگرم بود. میانگین میزان نیتریت و نیترات در بین سبزیجات یا صیفی‌جات مختلف مورد بررسی اختلاف معنی‌داری داشت ($p < 0.01$). با توجه به نتایج می‌توان نتیجه گرفت که مقدار نیتریت در بعضی از سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی فراتر از مقدار مجاز است. بنابراین لازم است که تا حد ممکن استفاده از کودهای ازته در مزارع کشت آنها کاهش یابد.

واژه‌های کلیدی: نیتریت، نیترات، سبزیجات، صیفی‌جات، کرمانشاه

مقدمه

آن، نوع ماده غذایی و وضعیت قوانین آن منطقه، اثر کشت توان، بیماری‌های گیاهی و اثر گونه گیاه می‌باشد (Hsu et al., 2009). طبق تحقیقات انجام شده، مقدار نیترات موجود در خاک (که ممکن است مربوط به مقدار کودهای تجاری بکار برده شده باشد) از عوامل عمده تعیین میزان تجمع نیترات در سبزیجات و صیفی‌جات می‌باشد (ISIR NO.4106. 1998). بر اساس مطالعات انجام شده، سبزیجات تازه بخصوص سبزیجات برگدار و صیفی‌جات به دلیل قابلیت تجمع پذیری نیترات منابع عمده دریافت نیترات در رژیم غذایی می‌باشند. مقدار نیتریت در مواد فوق الذکر در مقایسه با نیترات معمولاً خیلی کمتر می‌باشد (Teresa et al., 2009). بعضی از گیاهان مانند اسفناج بزرگترین پاسخ به کودهای نیتروژنی داشته و می‌توانند مقدادیر زیادی نیترات را به علت فاکتورهایی مانند روش کشت و زمان برداشت در خود ذخیره نمایند (Merusia et al., 2010).

در ایران هنوز هیچگونه استانداردی در این زمینه ارائه نشده است. بیشترین مقدار نیتراتی که روزانه بایستی به بدن وارد شود کمتر از $\frac{3}{65}$ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن بدن است. بر این اساس یک فرد با متوسط وزن ۷۰ کیلوگرم، روزانه نباید بیش از $\frac{255}{5}$ میلی‌گرم نیترات را دریافت نماید (CECSCF, 1992; European Scientific Committee for Food, 1997). بنابراین باید تلاش نمود غلظت نیترات مخصوصاً برای افرادی که در رژیم غذایی آنها سبزیجات زیادی مصرف می‌شود به حداقل مقدار ممکن کاهش داده شود.

با توجه به خطرات احتمالی وجود نیترات و نیتریت در مواد غذایی بر روی سلامت انسان و نظر به اینکه در

وجود نیتریت و نیترات در مواد غذایی و اثرات سوء آنها بر روی سلامتی موضوعی است که امروزه همچنان مورد مطالعه و بحث قرار می‌گیرد (Jun et al., 2013). یکی از عوامل محیطی دخیل در ایجاد سرطان‌های دستگاه گوارش فوقانی، میزان نیتریت و نیترات موجود در آب آشامیدنی و مواد غذایی می‌باشد. دخالت انسان در چرخه نیتروژن طبیعت باعث شده که به تدریج بر میزان تجمع این ماده در محیط زیست افزوده شود (Chen, 2011). بر اساس مطالعات کلینیکی و اپیدمیولوژیکی، بالا بودن میزان نیتریت و نیترات در رژیم غذایی عامل سرطان معده شناخته شده است (Nathan et al., 2012). نیترات می‌تواند در حفره دهانی و معده به نیتریت احیاء شود. نیتریت در معده می‌تواند با آمین‌ها، آمیدها و مواد آلی حاوی نیتروژن واکنش دهد و ایجاد گروههای سرطان‌زا نماید که ترکیبات N-نیتروزآمین نامیده می‌شوند (Jeffrey et al., 2012). قرار گرفتن در معرض ترکیبات N-نیتروزآمین شکل گرفته شده در داخل معده موجب افزایش خطر سرطان معده، مری و کیسه صفرا می‌شود (Manuela et al., 2010). مقدار بالای نیترات در رژیم غذایی را با سرطان معده در اکثر کشورهای مختلف دنیا مرتبط می‌دانند (Santamaria et al., 2006; Grazyna, 2005). نیترات و نیتریت در دامنه گسترهای از مواد غذایی وجود دارد و میزان آن از یک منطقه تا منطقه دیگر به شدت متفاوت است و این موضوع تابع عواملی مانند تکرر کشت، وضعیت آب و هوایی، شدت نور و طیف نور، کیفیت خاک، انبار داری و فرآیندهای تولید مواد غذایی، اثر نوع و مقدار کود شیمیایی و روش مصرف

به صورت پودری درآمد و برای هر آزمایش ۲ گرم از پودر خشک شده نمونه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. در مورد میوه‌هایی که آب زیادی داشتند مانند طالبی و هندوانه با استفاده از آسیاب، عصاره آنها گرفته شد و آزمایش روی ۱۰cc از عصاره آنها انجام گرفت. در نمونه‌های انتخاب شده از پودر نمونه‌های خشک ۲ گرم وزن شد و از نمونه‌های آبی فوق الذکر ۱۰cc برداشته شد (ISIR NO.4106. 1998).

اندازه‌گیری میزان نیتریت

آزمونه توسط آب داغ استخراج شده و پروتئین‌های مربوط به آن با اضافه شدن محلول‌های پتابسیم هگزا‌اسیانوفرات و استات روى ته نشین گردید و رسوب حاصله با استفاده از دستگاه میکروسانتریفیوژ MIKRO.120-ZENTRIFUCEN-made in (Germany)، مورد پالایش قرار گرفت. با اضافه نمودن سولفات‌نیل آمید کلراید و ۱-نفتیل اتیلن دی آمین دی هیدروکلرایدرمال (ساخت شرکت مرک آلمان) به پالایه، کمپلکس قرمز رنگی به دست آمد. سپس غلظت نیتریت در طول موج‌های ۵۳۸ الی ۵۴۰ نانومتر به روش اسپکتروفوتومتری (مدل ۰۲-UV-120 Shimadzu ژاپن) اندازه‌گیری شد. سپس میزان جذب نمونه شاهد را از مقدار جذب محلول نهایی نمونه‌های مورد بررسی کم کرده و وزن نیتریت نمونه‌ها از روی منحنی استاندارد بدست آمد. نمونه شاهد، با توجه به شرح انجام مراحل فوق الذکر با بکارگیری ۱۰ میلی‌لیتر آب مقطر بجای نمونه‌های سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی نمونه شاهد تهیه شد. در یک سری شش تایی بالن حجمی ۵۰ میلی‌لیتری مقادیر ۰/۰۵، ۰/۱، ۰/۲، ۰/۲/۵ و ۰/۳ میلی‌لیتر از محلول استاندارد نیتریت سدیم و به ترتیب مقادیر ۰/۳۰ و

مراحل مختلف کاشت و داشت از کودهای تجاری برای باروری سبزیجات استفاده می‌شود لذا این مطالعه با هدف تعیین میزان وجود نیتریت و نیترات در بعضی از صیفی‌جات و سبزیجات کشت شده در دشت‌های جنوبی و شرقی کرمانشاه صورت گرفته است.

مواد و روش‌ها

روش نمونه‌گیری

در این مطالعه که توصیفی تحلیلی می‌باشد، ابتدا هر یک از دشت‌های ماهیدشت و درود و فرمانان واقع در جنوب و شرق شهر کرمانشاه به پنج قسمت شمالی، جنوبی، شرقی، غربی و مرکزی تقسیم گردید. از هر یک از پنج قسمت تعیین شده در هر دشت، یک نمونه از هریک از سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی انتخاب شد. محصولات مورد بررسی شامل ۱۱ نوع سبزیجات و صیفی‌جات مختلف از جمله طالبی، هندوانه، خیار، گوجه فرنگی، نعناع، تریچه (برگ و غده)، تره فرنگی، پیاز، اسفناج و غده چغندر بود که برداشت شد. برای انجام سه بار تکرار، هر یک از نمونه‌های آماده شده به سه قسمت تقسیم شدند در نتیجه، جمعاً ۳۳۰ نمونه جهت تعیین میزان نیترات و نیتریت مورد سنجش قرار گرفت. کلیه شرایط نمونه‌برداری و انجام آزمایشات، طبق دستورالعمل ارائه شده توسط موسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران با شماره ۱۰۶ انجام یافت (ISIR NO.4106. 1998).

آماده سازی نمونه‌ها

پس از شستشوی نمونه‌ها از هر کدام ۱۰۰ گرم انتخاب شد و سپس به مدت ۲۴ ساعت از آون ۷۰ درجه سلسیوس جهت خشک نمودن نمونه‌ها استفاده شد. و در نهایت نمونه‌های خشک شده آسیاب گردید و

مقادیر جذب اندازه‌گیری شده متناسب با آن را در محور عمودی نشان می‌دهد. در نهایت با استفاده از معادله زیر، میزان نیتریت بر حسب میلی‌گرم بر کیلوگرم نمونه محصول مورد بررسی به دست می‌آید (ISIR 1998. NO.4106).

۲۹/۵، ۲۸، ۲۷، ۲۷/۰ میلی‌لیتر آب مقطر اضافه کرده و سپس محلول‌های الف، ب و ج ذکر شده در بالا، افروده شد. پس از اندازه‌گیری میزان جذب محلول‌های تهیه شده مذکور در طول موج ۵۴۰ نانومتر، یک منحنی رسم کرده که میزان نیتریت موجود در محلول‌های کالیبراسیون بر حسب میکروگرم در محور افقی و

$\text{Nitrite, mg/kg} = \frac{m_1 \times 200}{v_1 \times m_0}$	m_0 = جرم نمونه اولیه بر حسب گرم m_1 = جرم یون نیتریت (NO_2^-) موجود که از منحنی کالیبراسیون بر حسب میکروگرم خوانده می‌شود. v_1 = حجم محلول صاف شده برداشتی بر حسب میلی‌لیتر
---	---

نیترات موجود در نمونه به نیتریت تبدیل می‌شود. پس از پالایش محلول نهایی، کلیه مراحل مذکور در ارتباط با اندازه‌گیری نیتریت انجام شد و در نهایت میزان نیترات بر حسب میلی‌گرم در هر کیلوگرم از محصولات مورد بررسی با استفاده از معادله زیر بدست آمد (ISIR NO.4106. 1998).

اندازه‌گیری میزان نیترات
جهت اندازه‌گیری نیترات، ۱۰ میلی‌لیتر از محلول صاف شده (طبق روش شرح داده شده در شیوه اندازه‌گیری نیتریت)، را در یک بالان مخروطی ۲۵ میلی‌لیتری حاوی دو گرم روی ریخته سپس با افزودن ۵ میلی‌لیتر از محلول بافر آمونیاکی ($\text{pH} = ۹/۶$) محلول را به مدت ۵ دقیقه به هم می‌زنیم در نتیجه این عمل

$\text{Nitrate, mg/kg} = 1.348 \left(\frac{m_2 \times 10000}{v_3 \times v_2 \times m_0} - \frac{m_1 \times 200}{v_1 \times m_0} \right)$	m_0 : جرم نمونه اولیه بر حسب گرم m_1 : نیتریت اولیه بر حسب میکروگرم یون نیتریت که از منحنی کالیبراسیون خوانده می‌شود. v_1 : حجم محلول صاف شده برداشتی بر حسب میلی‌لیتر جهت تعیین میزان نیتریت اولیه m_2 : نیتریت کل (نیتریت اولیه + نیتریت حاصل از احیای نیترات) بر حسب میکروگرم یون نیتریت که از منحنی کالیبراسیون خوانده می‌شود. v_2 : حجم محلول آزمایشی بر حسب میلی‌لیتر که در آزمون اسپکتروفتو متری بکار رفته است. v_3 : حجم محلول صاف شده برداشتی بر حسب میلی‌لیتر جهت تعیین میزان نیتریت کل
---	--

تجزیه و تحلیل آماری

یافته‌ها

میانگین مقدار نیتریت و نیترات در نمونه‌های مورد بررسی سال ۱۳۹۰ بر حسب (mg/kg) و بر اساس محل نمونه‌برداری و نوع گیاه در جدول شماره ۱ و ۲ آمده است جدول ۳، میانگین کلی مقدار نیتریت و نیترات در نمونه‌های سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی به تفکیک محل نمونه‌برداری را نشان می‌دهد.

در این تحقیق، مقایسه میانگین میزان نیترات و نیتریت در بین دو دشت مورد بررسی با استفاده از آزمون آماری U Mann-Whitney و مقایسه میانگین میزان پارامترهای مذکور در بین سبزیجات و صیفی‌جات مختلف با استفاده از آزمون آماری Kruskal-Wallis در سطح معنی‌داری $\alpha=0.05$ انجام گرفت.

جدول ۱ - میانگین مقدار نیتریت در نمونه‌های سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی به تفکیک محل نمونه‌برداری در سال ۱۳۹۰ (mg/kg)

Pvalue	محل نمونه‌برداری					نام سبزیجات یا صیفی‌جات	
	دروド و فرمان		ماهیدشت		میانگین $\pm$ انحراف معیار		
	دامنه تغییرات	میانگین $\pm$ انحراف معیار	دامنه تغییرات	میانگین $\pm$ انحراف معیار			
۰/۰۲۲	۰/۱۸۲-۰/۴۵۶	۰/۱۰۴ $\pm$ ۰/۳۱۱	۰/۱۸-۰/۵۴	۰/۱۲۷ $\pm$ ۰/۳۶	۰/۱۲۷ $\pm$ ۰/۳۶	طلابی	
۰/۰۰۴	۰/۰۰۳-۰/۹۱۲	۰/۳۹۶ $\pm$ ۰/۴۵۷	۰/۲۷-۰/۵۴	۰/۱۰۲ $\pm$ ۰/۴۱۴	۰/۱۰۲ $\pm$ ۰/۴۱۴	هندوانه	
۰/۰۰۲	۰/۱۳۹-۰/۸۱	۰/۲۸۲ $\pm$ ۰/۵۱۱	۰/۶۴-۰/۰۸	۰/۵۹ $\pm$ ۱/۳۲	۰/۵۹ $\pm$ ۱/۳۲	نعناع	
۰/۰۱۴	۰/۳۰۱-۰/۰۰۸	۰/۱۷۴ $\pm$ ۰/۰۸۵	۰/۰۸۳-۰/۱۳	۰/۱ $\pm$ ۰/۰۲۲	۰/۱ $\pm$ ۰/۰۲۲	خیار	
۰/۰۹۵	۰/۲۲۱-۰/۱۴۴	۰/۱۷۴ $\pm$ ۰/۰۲۹	۰/۰۷۹-۰/۱۵	۰/۱۲۵ $\pm$ ۰/۰۳	۰/۱۲۵ $\pm$ ۰/۰۳	گوجه فرنگی	
۰/۰۰۱>	۰/۸۵۷-۰/۷۱۶	۰/۷۷۷ $\pm$ ۰/۰۵۹	۱/۰۲-۲/۶۴	۱/۵۸ $\pm$ ۰/۶۳	۱/۵۸ $\pm$ ۰/۶۳	اسفناج	
۰/۰۱۳	۷/۰۰۱-۴/۹۳۷	۷/۱۲ $\pm$ ۰/۸۴۵	۳/۹۵-۹/۴۱	۷/۰۵ $\pm$ ۲/۱	۷/۰۵ $\pm$ ۲/۱	غده تریچه	
۰/۰۰۲	۱/۰۳۳-۰/۳۵۱	۰/۶۵ $\pm$ ۰/۲۹	۰/۴۸-۰/۷۳	۰/۶۳۲ $\pm$ ۰/۰۹۷	۰/۶۳۲ $\pm$ ۰/۰۹۷	برگ تریچه	
۰/۰۰۵	۱/۷۲۲-۱/۱۱۳	۱/۴۹ $\pm$ ۰/۲۸۳	۰/۱۸۳-۰/۳۷	۰/۲۵۵ $\pm$ ۰/۰۷۲	۰/۲۵۵ $\pm$ ۰/۰۷۲	چغندر	
۰/۰۰۱>	۱/۰۶۴-۰/۵۵۳	۰/۸۴۴ $\pm$ ۰/۲۲	۱/۳۷-۲/۶۹	۱/۷۸ $\pm$ ۰/۰۵۲	۱/۷۸ $\pm$ ۰/۰۵۲	تره فرنگی	
۰/۱۸۶	۰/۵۴۳-۰/۱۳	۰/۲۵ $\pm$ ۰/۱۶۸	۰/۳۲-۰/۴۵	۰/۳۶۶ $\pm$ ۰/۰۵۱	۰/۳۶۶ $\pm$ ۰/۰۵۱	پیاز	

جدول ۲- میانگین مقدار نیترات در نمونه های سبزیجات و صیفی جات مورد بررسی به تفکیک محل نمونه برداری در سال ۱۳۹۰ (mg/kg)

Pvalue	محل نمونه برداری					نام سبزیجات یا صیفی جات	
	دروع و فرمان		ماهیدشت				
	میانگین ± انحراف معیار	دامنه تغییرات	میانگین ± انحراف معیار	دامنه تغییرات	میانگین ± انحراف معیار		
۰/۰۶۶	۲۰۳/۲۹-۴۷/۵۹	۹۹/۶۸±۶۴/۵۳	۶۱/۲۴-۱۵۰/۵	۹۱/۹±۳۳/۹	۹۱/۹±۳۳/۹	طالی	
۰/۰۰۵	۱۵/۰۹-۵/۵۱	۹/۶±۳/۵۸	۲۱/۱-۵۷/۸	۳۱/۶۵±۱۴/۸	۳۱/۶۵±۱۴/۸	هندوانه	
۰/۴۵۲	۳۹۵/۰۴-۳۰/۸۳	۱۹۰/۴۳±۱۴۸/۰۳	۱۲۳/۷-۴۳۵/۴	۲۸۴/۰۹±۱۲۲/۲۳	۲۸۴/۰۹±۱۲۲/۲۳	نعمان	
۰/۰۰۳	۲۷/۵۳-۱/۱۰۰	۱۱/۷۵±۱۰/۱۴	۹/۰۳-۳۷/۶۱	۲۸/۶۹±۱۱/۳۸	۲۸/۶۹±۱۱/۳۸	خیار	
۰/۰۲۳	۱۵/۷۷-۳/۰۰۲	۹/۱±۰/۲	۷/۹۳-۱۷/۰۷	۱۱/۴۲±۳/۵۶	۱۱/۴۲±۳/۵۶	گوجه فرنگی	
۰/۰۰۱	۲۹۲/۱۴-۱۳۲/۴	۲۲۷/۷۶±۷۷/۷۶	۳۵۷/۰۵-۴۱۳/۴	۳۹۲/۱۱±۲۱/۱۷	۳۹۲/۱۱±۲۱/۱۷	اسفتاج	
۰/۸۸۱	۴۲۷/۹۹-۷۳/۴۴	۳۱۶/۹۴±۱۵۸/۰۲	۲۹۵/۳-۳۸۷/۳	۳۳۴/۱۲±۳۴/۰۷	۳۳۴/۱۲±۳۴/۰۷	غله تربچه	
۰/۰۰۹	۴۲۲/۲۴-۶۳/۱	۲۸۱/۶۲±۱۳۴/۹۹	۶۷/۹-۴۸۸/۹	۲۹۳/۷±۱۹۶/۱۷	۲۹۳/۷±۱۹۶/۱۷	برگ تربچه	
۰/۰۰۱	۲۸۵/۹۶-۱۱۱/۹۸	۱۷۳/۷۶±۶۶/۸۸	۱۴۸/۸-۵۴۲/۹	۳۴۷/۵۶±۱۴۰/۹۸	۳۴۷/۵۶±۱۴۰/۹۸	چغندر	
۰/۰۰۱	۵۶/۴۷-۳/۱۲	۱۹/۹۲±۲۰/۳۱	۱۱۷/۴-۱۴۶/۰۲	۱۲۷/۷۴±۱۰/۹۳	۱۲۷/۷۴±۱۰/۹۳	تره فرنگی	
۰/۰۵۹	۲۵/۵۸-۲/۵۷	۱۵/۷۷±۱۱/۴	۱۲/۹-۳۸/۲	۲۵/۵۸±۱۱/۲۳	۲۵/۵۸±۱۱/۲۳	پیاز	

جدول ۳- میانگین کلی مقدار نیتریت و نیترات در نمونه های سبزیجات و صیفی جات مورد بررسی به تفکیک محل نمونه برداری در سال ۱۳۹۰ (mg/kg)

نام دشت	نیتریت				
	نیترات		نیتریت		
	دامنه تغییرات	میانگین ± انحراف معیار	دامنه تغییرات	میانگین ± انحراف معیار	دامنه تغییرات
ماهیدشت	۷/۹۳-۵۴۲/۹۴	۱۷۸/۹۶۵±۱۶۳/۷۴۲	۰/۰۸-۹/۴۱	۱/۱۸۱±۱/۷۷۴	۱/۱۸۱±۱/۷۷۴
دروع و فرمان	۱/۵۶-۴۶۱/۳۵	۱۲۳/۳۰۶±۱۳۷/۷۶۳	۰-۷	۱/۰۶۹±۱/۶۸۱	۱/۰۶۹±۱/۶۸۱
Pvalue	۰/۱۱۷		۰/۰۰۲		۰/۰۰۲

(0.117). این بدین معنی است که نوع خاک، میزان کودهایی، بارندگی و آبیاری، تکرار کشت، نوع کشت، تفاوت در مکان کشت، تفاوت در میزان جذب و دریافت کودهای شیمیایی با توجه به مناطق مختلف کشت در تجمع نیتریت در سبزیجات مؤثر است اما در خصوص تجمع نیترات در سبزیجات زیاد مؤثر

بحث و نتیجه گیری
نتایج بدست آمده نشان داد که از نظر میانگین میزان نیتریت در سبزیجات و صیفی جات در مناطق نمونه برداری تفاوت معنی داری وجود دارد (Pvalue = 0.002)، هر چند میانگین غلط نیترات در دشت ماهیدشت بیشتر از دشت دروغ و فرمان است اما این تفاوت از لحاظ آماری معنی دار نیست (Pvalue =

خواهد یافت (Yordanov et al., 2001; Fytianos and Zarogiannis, 1999).

بیشترین میزان تجمع نیترات در نمونه‌های سبزیجات و صیفی‌جات کشت شده به تفکیک محل نمونه‌برداری در دشت ماهیدشت مربوط به اسفناج و در مورد درود و فرمان مربوط به غده تربچه و کمترین میزان برای هر دو دشت درود و فرمان مربوط به گوجه‌فرنگی می‌باشد. نتایج مؤید این امر است که گوجه‌فرنگی به علت اسیدی بودن محیط و نوع بافت آن نسبت به سایر نمونه‌ها میزان کمتری از نیترات را تجمع می‌دهد. این موضوع با مطالعه Yordanov (2001) مطابقت دارد. در آن مطالعه نیز بیشترین میزان نیترات مربوط به اسفناج، تربچه و چغندر قند و کمترین میزان مربوط به گوجه‌فرنگی گزارش شده است (Yordanov et al., 2001). در مطالعه Susin و Dejon (2006) نیز کمترین میزان نیترات، برای گوجه‌فرنگی گزارش شده است. بر اساس مستندات علمی سبزیجات غده ای نسبت به سبزیجات بوته‌ای مقادیر بیشتری نیترات را ذخیره می‌نمایند که در این تحقیق نیز همین موضوع مورد تأیید مجدد قرار گرفت. در خصوص افزایش مقدار نیترات در اسفناج نیز باشستی به میزان کودهای مزرعه و نیز شرایط فیزیولوژیکی این گیاه توجه شود که قدرت بالایی در تجمع نیترات به دلیل وجود برگ‌های پهن همانند برگ‌های تربچه دارد (Susin et al., 2006; Dejon et al., 1995). همچنین نیترات نسبت به نیتریت در تنوع بیشتری از گیاهان تجمع یافته بود که در مطالعه Fytianos (1999) نیز به این موضوع اشاره شده است (Fytianos and Zarogiannis, 1999). میزان تجمع نیترات در تربچه (غده و برگ) مشابه با میزان نیتریت،

نمی‌باشد (Hsu et al., 2009; Yordanov et al., 2001; Fytianos and Zarogiannis, 1999).

بیشترین میزان نیتریت در نمونه‌های سبزیجات و صیفی‌جات کشت شده به تفکیک محل نمونه‌برداری در دشت‌های ماهیدشت و درود و فرمان مربوط به غده تربچه و کمترین میزان، مربوط به خیار می‌باشد. این موضوع نشان می‌دهد که گیاه تربچه بیشترین میزان نیتریت را در خود تجمع می‌دهد که می‌تواند به دلیل Jaafari (2001)، شهلایی و همکاران (2007) و Yordanov و همکاران (2001) مطابقت دارد.

پایین بودن میزان تجمع نیترات در خیار ممکن است به دلیل بوته‌ای بودن خیار باشد. زیرا تجمع نیتریت در برگ‌های این بوته نسبت به محصول آن بیشتر است (Rahmani, 2001). همچنین به استثنای گوجه‌فرنگی در سایر سبزیجات و صیفی‌جات میانگین میزان نیتریت در نمونه‌ها نسبت به مناطق نمونه‌برداری اختلاف معنی‌داری را نشان می‌دهد ($P < 0.05$). علت این امر ممکن است به نوع کود مصرفی (کودهای آمونیاکی و یا نیترات) در هر مزرعه برگرد که در شرایط استفاده از کود آمونیاکی و فرآیند بیولوژیکی تبدیل شدن آن به نیترات باشستی مسیر نیتریت زایی را طی نماید. در نتیجه در محصولات کاشت شده در چنین مزارعی احتمالاً مقدار نیتریت بالاتر است. از طرفی دیگر در خاک‌های اسیدی احتمال تبدیل شدن نیترات به نیتریت افزایش می‌باشد. زمان برداشت محصول نیز، در مقدار نیتریت دخالت داشته که مقدار آن با شروع طلوع آفتاب کاهش

کمترین مقدار نیتریت در این دشت‌ها به ترتیب مربوط به خیار می‌باشند. این بدان معنی است که بایستی در هر دشت کنترل بیشتری بر محصول غده تربچه که بیشترین مقدار نیتریت را در خود تجمع نموده صورت پذیرد. از طرفی دیگر بیشترین غلظت نیترات در نمونه‌های محصولات برداشتی در دشت ماهیدشت مربوط به اسفناج و در دشت درود و فرامان مربوط به غده تربچه و کمترین مقدار در هردو دشت ماهیدشت و درود و فرامان مربوط به گوجه‌فرنگی می‌باشد. بر این اساس بایستی ناظارت بیشتری بر محصولات اسفناج و تربچه کشت شده در سطح شهرستان کرمانشاه از طرف متزلیان امر صورت پذیرد و تا حد ممکن از مصرف بی‌رویه کودهای شیمیایی برای کنترل تجمع نیترات در غده این دو محصول اجتناب شود.

نتایج نشان داد که غلظت نیتریت محصولات نمونه‌برداری شده در دشت‌های مورد مطالعه نسبت به جهت جغرافیایی نمونه‌برداری شده (شمال، جنوب، غرب، شرق و مرکز دشت) تفاوت آنچنانی نداشته و غلظت نیتریت در همه قسمت‌های دشت تا حد زیادی همگن می‌باشد. بطوریکه در یک محصول ممکن است در جهت شمال دشت بیشترین مقدار نیتریت یافت شده باشد و در محصولی دیگر در جهت جنوب همان دشت غلظت نیتریت حداقل باشد. این موضوع نشان می‌دهد که تجمع نیتریت در محصولات نمونه‌برداری شده تا حد زیادی از جهت جغرافیایی محل نمونه‌برداری تبعیت نمی‌کند.

در خصوص غلظت نیترات در محصولات نمونه‌برداری شده در دشت‌های مورد مطالعه نسبت به جهت جغرافیایی محل نمونه‌برداری مشخص گردید که

بیشترین تجمع نیترات را نسبت به سایر سبزیجات به خود اختصاص داده بود. این موضوع به غده ای بودن این گیاه و برگ پنهان بودن برگ‌های آن که خاصیت تجمع پذیری نیترات را افزایش می‌دهد مرتبط است (Jafari et al., 2001; Shahlaei et al., 2007; Yordanov et al., 2001). میانگین میزان نیترات به استثنای طالبی، نعناع، غده تربچه و پیاز (هر چند غلظت نیترات به استثنای طالبی در نمونه‌های نعناع، غده تربچه و پیاز در دشت ماهیدشت بیشتر از درود و فرامان بود) در سایر سبزیجات و صیفی‌جات مورد بررسی، نسبت به مناطق نمونه‌برداری اختلاف معنی‌داری را نشان داد که می‌تواند به علت تفاوت در میزان افزایش کود در مزرعه، شرایط خاک‌شناسی منطقه و نیز تفاوت در دریافت و جذب کودهای شیمیایی از طریق سبزیجات باشد. این موضوع با مطالعه شکرزاوه که تفاوت معنی‌داری را در میزان میانگین نیتریت و نیترات سبزیجات با توجه به شهر و مناطق گزارش کرده است، مطابقت دارد ($Pvalue < 0.05$) (Fytianos and Zarogiannis, 1999; Shokrzadeh et al., 2007).

همچنین میزان نیتریت و نیترات نسبت به نوع سبزی و صیفی اختلاف معنی‌داری را نشان داد ($Pvalue = 0.001$) و این امر حاکی از آن است که نوع سبزی و صیفی با توجه به ساختار ژنتیکی، غدهای یا برگی بودن، ساختار ریشه، میزان جذب آب، اسیدی یا قلیاً بودن بافت و... در تجمع نیتریت و نیترات با همیگر تفاوت دارند (Fytianos and Zarogiannis, 1999; Shahlaei et al., 2006). بر اساس داده‌های حاصله بیشترین مقدار نیتریت در دشت‌های ماهیدشت و درود و فرامان مربوط به غده تربچه می‌باشد. اما

و پایش مدام کود های ازته مصرفی، مقدار نیترات در محدوده های اندازه گیری شده فراتر نرود.

نتایج نشان داد که حداکثر میزان نیترات در سبزیجات و صیفی جات مورد بررسی در هر دو دشت مورد مطالعه از میزان حداکثر غلظت نیترات اعلام شده توسط سازمان بهداشت جهانی، اتحادیه اروپا و نیز Santamaria, 2006; World Health Organization, 1998; Scientific Committee Fytianos (for Food, 1997) کشور چین کمتر است. این موضوع با مطالعه Fytianos and Zarogiannis, 1999).

مقدار نیتریت در مواد غذایی گیاهی معمولاً ۱-۲ میلی گرم بر کیلوگرم وزن سبزیجات تازه می باشد (Yordanov et al., 2001)، این در حالی است که مقدار این عنصر در غله تربچه منطقه ماهیدشت و درود و فرامان فراتر از مقدار معمول است. توصیه می شود تا حد ممکن از کودهای پایه آمونیاکی در این مزارع استفاده نشود. زیرا در طی فرآیند نیتریفیکاسیون آمونیاک تبدیل به نیتریت شده و در بافت سبزیجات و صیفی جات این دشت ها تجمع می نماید.

بر اساس گزارش سازمان بهداشت جهانی دریافت روزانه قابل قبول نیترات ۰-۳/۶۵ میلی گرم در کیلوگرم وزن بدن می باشد (World Health Organization, 1998). این بدان معنی است که مقدار حداکثر قابل قبول دریافت نیترات روزانه برای مرد بالغ (۷۰kg)، ۲۵۶mg زن بالغ (۵۸kg)، ۲۱۲ و بچه (۲۵kg) تا ۹۳ mg می باشد. چنانچه مصرف متوسط روزانه سبزیجات را ۱۰۰ گرم در نظر بگیرم، مقدار دریافت روزانه نیترات در هر سه گروه فوق در شهرستان

در دشت ماهیدشت مناسب با شبیب زمین و شبیب هیدرولیکی آب زیرزمینی (از سمت جنوب به سمت شمال و مرکز دشت ماهیدشت (رودخانه مرگ)، و دشت درود و فرامان و از شمال به سمت مرکز غلظت نیترات افزایش یافته است. این بدان معنی است که عملیات آبیاری و یا پدیده بارندگی سبب شستشوی املاح خاک (ترکیبات ازته را نیز شامل می شود) در جهت شبیب زمین شده و غلظت این املاح در پایین دست دشت (شمال و مرکز دشت ماهیدشت، جنوب و شرق دشت درود و فرامان) رو به افزایش است. در این بخش از زمین می توان کود شیمیایی ازته کمتری مصرف نمود چون مقداری از این کود از طریق شستشوی سطحی و زیر سطحی از بالادست دشت به این منطقه سرازیر می شود. بر این اساس میزان کود دهی مزارع واقع در این دشت نسبت به جهت جغرافیایی آن بایستی متغیر باشد، به طوریکه در بخش های بالادستی کود بیشتری برای حاصلخیزی زمین نسبت به مناطق پایین دستی مورد نیاز است. مقایسه داده های حاصله در خصوص میزان نیترات نمونه های سبزیجات و صیفی جات برداشت شده از دشت های مورد مطالعه با طبقه بندی میزان نیترات در سبزیجات نشان می دهد که میزان نیترات در نعناع، غله و برگ تربچه و چغندر منطقه ماهیدشت، نعناع، اسفناج و غله و برگ تربچه منطقه درود و فرامان در حد کم است و مقدار نیترات در سایر محصولات نمونه برداری شده در حد خیلی کم برآورده می شود. این بدان معنی است که هنوز غلظت نیترات تجمع یافته در محصولات نمونه برداری شده به حد خطر نزدیک نشده است و ضرورت دارد تا با کنترل

با عنایت به نتایج به دست آمده می‌توان اظهار داشت که میزان تجمع نیترات به ترتیب اولویت مربوط به سبزیجات برگی، ریشه‌ای-غده‌ای و میوه‌ای می‌باشد.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان این مقاله بر خود لازم می‌دانند که از مسئولین آزمایشگاه تغذیه دانشکده بهداشت به خاطر همکاری در انجام آزمایشات و معاونت محترم تحقیقات و فناوری دانشگاه علوم پزشکی کرمانشاه به خاطر تأمین اعتبار این طرح تحقیقاتی (کد طرح: ۸۹۰۷۶) تشکر و قدردانی نمایند.

کرمانشاه (حدود ۲۱ mg) کمتر از مقادیر ارایه شده می‌باشد. لذا مقدار دریافت روزانه نیترات از سبزیجات در دو منطقه شهرستان کرمانشاه تا حداقل قابل قبول فاصله دارد. اما به دلیل اینکه دریافت مقدار نیترات از سایر منابع غذایی (آب و گوشت‌های فرآوری شده) در شهرستان کرمانشاه مشخص نیست، لذا جهت اجتناب از مشکلات بهداشتی حاصل از نیترات توصیه می‌گردد تا با کنترل میزان مصرف کودهای ازته، سهم دریافت روزانه نیترات از سبزیجات و صیفی‌جات کشت شده در دشت‌های کرمانشاه به حداقل ممکن برسد.

منابع

- جعفری، رمضانعلی.، فرزان، علی.، عزیززاده، احمد و غضنفرپور، ناصر (۱۳۸۰). میزان نیترات و نیتریت در برخی از سبزیجات تولید شده در شهر اصفهان، مجله پژوهش در علوم پزشکی، ۲(۲): ۱۲۵-۱۲۳.
- رحمانی، حمیدرضا (۱۳۸۵). بررسی وضعیت نیترات در خاک، آب و گیاه اراضی سبزی‌کاری منطقه برآآن اصفهان. مجله علوم محیطی، ۲۳: ۳۴-۱۱.

- CECSCF (Commission of the European Communities Scientific Committee for food) (1992). Report of the nitrite and nitrate, XXXVI series. Opinion of 19 Oct 1990. EUR, 130-139.
- Dejon, C.W. and Stekbaut, W. (1995). Nitrate in food commodities vegetable origin and the total diet in Belgium (1992-1993). Journal of Microbiology-Aliments- Nutr, 12: 359-370.
- Fytianos, K. and Zarogiannis, P. (1999). Nitrate and Nitrite Accumulation in Fresh Vegetables from Greece. Bull Environ. Journal of Contaminants Toxicology, 62: 187-192.
- Grażyna, J. (2005). Content of nitrates, nitrites, and oxalates in New Zealand spinach. Journal of Food Chemistry, 89: 235-242.
- Hsu, J., Arcot, J.N. and Lee, A. (2009). Nitrate and nitrite quantification from cured meat and vegetables and their estimated dietary intake in Australians. Journal of Food Chemistry, 115: 334-339.
- Institute of Standards and Industrial Research, test and measurement of nitrite and nitrate in fruit and vegetable products by their measured molecular spectrum (1998). Standard No. 4106.
- Jaafari, R.A., Farzan, A., Azizzadeh, A. and Ghazna farpoor, N. (2001). Nitrate and nitrite in some vegetables produced in Isfahan. Journal of Isfahan University Medical of Science, 6(2): 123-125 [In Farsi].
- Jeffrey, J., Andrew, S. and Milkowski, L. (2012). Human safety controversies surrounding nitrate and nitrite in the diet. Journal of Nitric Oxide, 26: 259-266.

- Jun, CH., Cheng gang, J. and Zhong chen, L. (2013). Nitrite level of pickled vegetables in Northeast China. *Journal of Food Control*, 29: 7-10.
- Manuela, C., Angela, B.M., Fatima, B., Debora, S.M.B.P.P. and Oliveira.Cristina, D.M. (2010) .Contribution of different vegetable types to exogenous nitrate and nitrite exposure. *Journal of Food Chemistry*, 120: 960–966.
- Merusia,C., Corradinia, C., Cavazza, A., Borromeia, C. and Salvadeoa, P. (2010). Determination of nitrates, nitrites and oxalates in food products by capillary electrophoresis with pH -dependent electroosmotic flow reversal. *Journal of Food Chemistry*, 120: 615-620.
- Nathan, S., Bryan. Dominik, D., Alexander.James R., Coughlin.Andrew, L. and Milkowski. Paolo, B. (2012). Ingested nitrate and nitrite and stomach cancer risk: An updated review. *Food and Chemical Toxicology*, 50: 3646–3665.
- Rahmani, H.R. (2006). Investigation of Nitrate Pollution in the Soil, Water and Plants in Some Agricultural Fields in Baraan (Esfahan). *Journal of Environment Science*, 11: 23 -34[In Farsi].
- Santamaria, P. (2006). Nitrate in vegetables: toxicity, content, intake and EC regulation. *Journal of Food Science Agriculture*, 86: 10–17.
- Scientific Committee for Food (Thirty-eighth series). European Commission.(1997). Opinions of the Scientific Committee for food on Nitrates and Nitrite
- Setting maximum levels for certain contaminants in foodstuffs. The Commission of the European Communities (1997) Januuary (1997). *Official Journal of the European Communities*, 31: 48-50.
- Shahlaei, A., Alemzadeh, N.N., Sadighie, F.D. (2007). Evaluation of Nitrate and Nitrite Content of Iran Southern (Ahwaz) Vegetables during winter and spring of 2006. *Asian Journal of Plant Sciences*, 6(8): 1197-1203.
- Shokrzadeh, M., Shokravie, M., Ebadi, A.G., Babaee, Z. and Tarighati, A. (2007). The Measurment of nitrate and nitrite Content in Leek and Spinach Sampled from Central Cities of Mazandaran State of Iran. *American-Eurasian Journal of Agriculture & Environment Sciences*, 2(2): 169-172.
- Susin, J., Kmecl, V. and Gregorcic, A. (2006). A survey of nitrate and nitrite content of fruit and vegetables grown in Slovenia during 1996-2002. *Journal of Food Addit Contam*, 23(4): 385-390.
- Leszczynska,T., Filipiak-Florkiewicz, A., Cieslik, E., Sikora, E. and Pisulewski, P.M. (2009). Effects of some processing methods on nitrate and nitrite changes in cruciferous vegetables. *Journal of Food Composition and Analysis*, 22: 315–321.
- Chan,T.Y. (2011). Vegetable-borne nitrate and nitrite and the risk of methaemoglobinemia. *Toxicol Letters* 200: 107–108.
- World Health Organization (WHO) (1978). Nitrates, nitrites, and N-nitroso Compounds. Geneva, Environmental Health Criteria (fifth series),http://www.who.int/ipcs/publications/ehc/ehc_numerical/en/
- Yordanov, N.D., Novakoral, E. and Lubenova, S. (2001). Consecutive estimation of nitrate and nitrite ions in vegetables and fruits by electron paramagnetic resonance spectrometry. *Journal of Analytica Chimica Acta*, 437: 131–138.

A survey on nitrite and nitrate levels in vegetables and cucurbits cultivated in northern and western plains of Kermanshah city in 2012

Pirsahab, M.¹, Sharafi, K.², Morad, M.*³

1- Assistant Professor, Environmental Health Engineering Department, Kermanshah Health Research Center (KHRC), Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

2-Inractor of Environmental Health Engineering and Environmental Epidemiological Research Center, Kermanshah university of Medical science, Kermanshah, Iran.

3- Ms.c of Environmental Health Engineering, Faculty of Public Health, Kermanshah University of Medical Sciences, Kermanshah, Iran.

*Corresponding author email: mahfooz60@gmail.com

(Received: 2013/6/26 Accepted: 2013/11/25)

Abstract

Given that the capacity of vegetables and cucurbits absorption and retention has large amounts of nitrite and nitrate. Therefore, the intake of these products can threaten human health. The aim of this study was to determine nitrite and nitrate in cucurbits and vegetables cultivated in plains of sothern and eastern parts of Kermanshah. For this purpose, a total number of 330 samples was examined for determination of nitrate and nitrite. The samples were analyzed according to the instructions provided by the Institute of Standards and Industrial Research of Iran (No. 4106). The results showed that there are significant differences in the mean value of nitrite in vegetables and cucurbits, in the sampling locations ($P<0.01$). However, this difference was not significant ($P>0.05$) in the case of nitrate. The highest level of nitrite was estimated at 6.05 ± 2.1 and 6.12 ± 0.845 mg/kg in radish tubers and the lowest level was estimated at 0.1 ± 0.022 and 0.174 ± 0.085 mg/kg in cucumber samples in Mahidasht and Dood and Framan plains, respectively. In addition, the highest amount of nitrate in the Mahidasht plain was determined in spinach (392.11 ± 21.17 mg/kg) and in the Dood and Framan plain was observed in radish tubers (316.94 ± 158.02 mg/kg). The lowest levels of nitrate in the both sampling areas were determined in tomatoes (11.42 ± 3.56 and 9.1 ± 5.2 mg/kg, respectively). Moreover, a significant difference ($P<0.01$) was observed in the mean quantity of nitrate and nitrite in the different vegetables or cucurbits. It was concluded that the level of nitrite in some vegetables and cucurbits was higher than acceptable limit. Therefore, it is essential to reduce the application of nitrogen fertilizers in these areas.

Keywords: Nitrate, Nitrite, Vegetables, Cucurbits, Kermanshah